

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมป่าไม้. เอกสารทางวิชาการประชุมการป่าไม้ประจำปี 2531 การป่าไม้เพื่อการพัฒนาชนบท.
งานนิพนธ์ฝ่ายแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศและดาวเทียม กองจัดการป่า กรมป่าไม้.
- กรมพัฒนาที่ดิน. แผนที่แสดงความเหมาะสมของดินกับพืชเศรษฐกิจ. นิพนธ์ครั้งที่ 2/2534.
กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2534.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคกลาง เขต 5 (ตราด). ตราด. ม.ป.ท.
เกียงศักดิ์ อุดมสินโรจน์. วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม. นิพนธ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:
มิตรนราการนิพนธ์, 2538.
- แก้วสรร อติโพธิ. การไตสวนสาธารณะ: มาตรการยุติข้อขัดแย้งในงานจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม.
บริษัท พี. เพรส จำกัด, 2536. 90 หน้า
- ชวน รัตนวราหะ. การพัฒนาเกษตรแบบยั่งยืน. การพัฒนาแบบยั่งยืนทางเลือกใหม่ในการแก้ปัญหา
สิ่งแวดล้อม. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 2534
- เทวินทร์ อัครศิลากุล. การมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากร. ทางใหม่. 5
(พฤศจิกายน-ธันวาคม 2534): 25-30.
- บรรณโคภิชัย เมฆวิชัย. กลยุทธ์หลักในการวางแผนพัฒนาประเทศเชิงนิเวศน์. การพัฒนาแบบยั่งยืน
ทางเลือกใหม่ในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล. 2534
- บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. อุทยานแห่งชาติของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2534.
- บริษัทเสนาอินเตอร์เนชั่นแนลดีเวลอปเม้นท์จำกัด. โครงการศึกษาและจัดทำแผนลงทุนจัดหัตตราด.
ม.ป.ท. 2537
- บริสุทธ์ ประสพทรัพย์. สมุญวันน้ร้อนคนเหลียวแล. เติลินิวส์. (15 กันยายน 2537): 5.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. การพัฒนาแบบยั่งยืนสำหรับสังคมไทย. ทางใหม่. 6 (มกราคม-กุมภาพันธ์
2535): 7-14.
- เรืองศิลป์ ประกรศรี. แผนการเบื้องต้นอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด (พ.ศ. 2536-
2540). ม.ป.ท. 2536.

- วราพร ศรีสุพรรณ. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาแบบยั่งยืน. การพัฒนาแบบยั่งยืนทางเลือกใหม่ในการ
แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 2534
- วินิตา. บางครุฑพาสี. Weekend. 2 (กันยายน 2537): 14-15.
- สมชาย หิรัญกิจ. บทบาทการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์. การอนุรักษ์ธรรมชาติในประเทศไทยในแง่
การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 1. ห้างหุ้นส่วนจำกัดชุดิมาการพิมพ์. 2528.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับ
การพัฒนาการท่องเที่ยวและจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวของหมู่เกาะ และ
ชายฝั่งทะเล จังหวัดตราด. ม.ป.ท., 2537.
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดตราด. ข้อมูลการตลาดจังหวัดตราด ปี 2536. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดตราด.
2537
- สำนักสารนิเทศกรมป่าไม้. หลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. สำนักสารนิเทศ กรมป่าไม้. 2536
- สำนักงานสถิติจังหวัดตราด. สมุดรายงานสถิติจังหวัดตราด. กรุงเทพมหานคร: กองคลังข้อมูลและ
สนเทศสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2536
- อิทธิพล ราศรีเกรียงไกร. มลพิษทางทัศนียภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษา, 2536
- Rees, Colin. A Guide to Development in Urban & Coastal Areas. แปลโดย
นัยนา ศรีชัย. Asian wetland Bureau. 1993.

ภาษาอังกฤษ

- FAO 1970. National seminar on land problems and policies in Thailand.
FAO Regional Office, Bangkok, Thailand, 9-13, 1970.
- Marages, I.E., A. Soegiarto, E.E. Gamez, and M.A. Dow Development Planning
for Tropical Coastal Ecosystems. In : Natural Systems for
Development : What Planners Need to Know. Edited by
R.A. Carpenter. 1983.
- Touris Malaysia Offices. Langkawi. Kuala Lumpur, Malaysia. 1994.

ภาคผนวก

การศึกษาการใช้พื้นที่เฉพาะ ในแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูง บริเวณหาดทรายขาว -
ไถ่แก้ว

การศึกษาได้แบ่งพื้นที่ศึกษาตามการกระจายตัวและการรวมตัวของที่ตั้งบังกะโลตามรูปที่
ผ.1 ถึง ผ.3 และตารางที่ ผ.1

1. การวิเคราะห์การใช้พื้นที่

1.1 พิจารณาจาก จำนวนห้องพัก , พื้นที่ zone ที่ควรควบคุมให้สร้างบังกะโล
และ ความยาวชายหาด มีอัตราส่วนดังตารางที่ ผ. 2 คือ

ในพื้นที่ A มีสัดส่วนจำนวนห้องพัก น้อยกว่า สัดส่วนของพื้นที่ zone ที่
ควรควบคุมให้สร้างบังกะโลและความยาวชายหาด (1 : 1.35 : 1.23) จึงแสดงว่า มีห้อง
พักเมื่อเปรียบเทียบกับ พื้นที่ zone ที่ควรควบคุมให้สร้างบังกะโลและความยาวชายหาด เป็นไป
แบบไม่หนาแน่น

ในพื้นที่ B มีสัดส่วนจำนวนห้องพัก ใกล้เคียงกับสัดส่วนของพื้นที่ zone ที่
ควรควบคุมให้สร้างบังกะโล และ มากกว่าความยาวชายหาด (1.11 : 1.12 : 1) จึง
แสดงว่า มีสัดส่วนห้องพัก เท่าเท่ากับสัดส่วน พื้นที่ zone ที่ควรควบคุมให้สร้างบังกะโล แต่มี
ความยาวชายหาดน้อย

ในพื้นที่ C มีสัดส่วนจำนวนห้องพัก มากกว่า สัดส่วนของพื้นที่ zone ที่ควร
ควบคุมให้สร้างบังกะโล เกือบ 2 เท่า และมากกว่าความยาวชายหาด (2.07 : 1 : 1.57)
จึงแสดงว่า มีห้องพักมาก เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนพื้นที่ zone ที่ควรควบคุมให้สร้างบังกะโล
และความยาวชายหาด จึงเกิดการหนาแน่นสูง

1.2 พิจารณาพื้นที่อาคารสิ่งก่อสร้าง กับพื้นที่ zone ที่ควรควบคุมให้สร้างบังกะโล
และส่วนปกคลุมอาคารต่อพื้นที่ดิน ดังตารางที่ ผ.3 และรูปแผนภูมิที่ ผ.4 พบว่า

พื้นที่ที่มีอาคารสิ่งก่อสร้างเบาบาง ได้แก่ พื้นที่ A3 เนื่องจากมีพื้นที่ zone
ที่ควรควบคุมให้สร้างบังกะโลมากและพื้นที่อาคารน้อย

พื้นที่ที่มีอาคารสิ่งก่อสร้างหนาแน่นมากได้แก่ พื้นที่ C เนื่องจากมีพื้นที่ zone
ที่ควรควบคุมให้สร้างบังกะโลน้อยและมีพื้นที่อาคารมาก

พื้นที่ที่มีสภาพผสมผสาน ได้แก่พื้นที่ A1 A2 B1 B2 B3 เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มี
zone ที่ควรควบคุมให้สร้างบังกะโลน้อยและมีพื้นที่อาคารน้อย กับเป็นพื้นที่ที่มี zone ที่ควรควบคุม
ให้สร้างบังกะโลมากและพื้นที่อาคารมาก

2. การวิเคราะห์จำนวนนักท่องเที่ยว กับ การใช้พื้นที่เพื่อหาจำนวนนักท่องเที่ยวที่

เหมาะสม

พิจารณาอัตราส่วนนักท่องเที่ยว ต่อ พื้นที่อาคาร ต่อ พื้นที่ zone ที่ควรควบคุมให้สร้างบังกะโล ต่อ ความยาวชายหาด ดังตารางที่ ผ.4 (โดยใช้ค่าเฉลี่ยจากการศึกษาของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยจำนวนคนพัก 2 คนต่อห้อง) พบว่าในพื้นที่ศึกษามีอัตราส่วนเฉลี่ย 1 : 7.8 : 507.04 : 6.19 ตามลำดับ

จากสัดส่วนของนักท่องเที่ยวต่อความยาวชายหาด 1 : 5.81 นับว่าไม่เหมาะสม เนื่องจากพื้นที่ศึกษาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบธรรมชาติดังนั้น ควรมีอัตราส่วนนักท่องเที่ยว 1 คนต่อความยาวชายหาด 10 เมตร และได้ใช้เกณฑ์นี้เป็นตัวกำหนดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ และ ทำการศึกษาเปรียบเทียบกลับไปเพื่อหาจำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมในการรองรับของพื้นที่ต่าง ๆ (ดังตารางที่ ผ.5) พบว่า พื้นที่ศึกษาเหมาะสมกับการรองรับนักท่องเที่ยวได้ 660 คน โดยแบ่งเป็น

พื้นที่ A1	80 คน	พื้นที่ B1	60 คน	พื้นที่ C	150 คน
พื้นที่ A2	130 คน	พื้นที่ B2	60 คน		
พื้นที่ A3	140 คน	พื้นที่ B3	40 คน		
รวม A	350 คน	รวม B	160 คน		

3. การวิเคราะห์จำนวนห้องพักในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม

จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่พื้นที่ต่าง ๆ มีศักยภาพในการรองรับได้เหมาะสม สามารถคำนวณหาจำนวนห้องพักในแต่ละพื้นที่ควรมี และ หาจำนวนห้องพักที่ขาดหรือเกินได้ ทั้งจัดลำดับพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีห้องพักเกิน ดังตารางที่ ผ.6

4. การเสนอแนวทางการพัฒนา

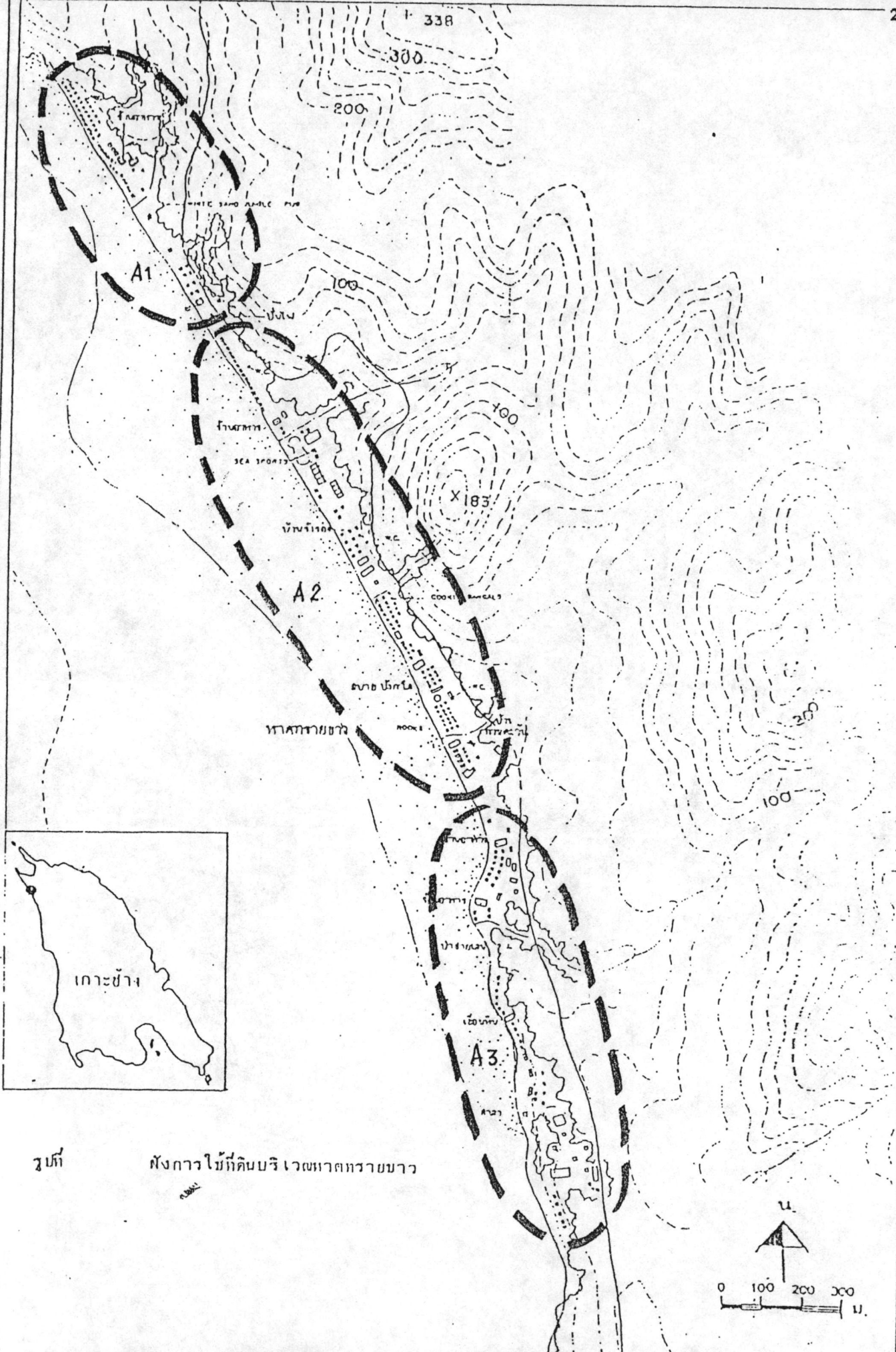
4.1 จำนวนห้องพักที่เกินความต้องการในการรองรับของจำนวนนักท่องเที่ยวตามลำดับ 1 ถึง 6 คือพื้นที่ C , A2 , B2 , B3 , B1 , A1

แนวทางเสนอแนะ คือ ควรมีการให้ข้อมูลแก่ผู้ประกอบการว่าในปัจจุบันในแต่ละพื้นที่มีห้องพักที่เกินอยู่จำนวนเท่าไร สำหรับห้องพักที่เกินเนื่องจากส่วนใหญ่ที่นักมีการสร้างโดยใช้วัสดุธรรมชาติ หากหมดอายุไม่ควรสร้างใหม่ และทำให้ได้พื้นที่ว่างมากขึ้น ซึ่งควรนำพื้นที่นี้มาปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ เช่น การปลูกต้นไม้พรวัว เพื่อเสริมสร้างทัศนียภาพบริเวณชายหาด

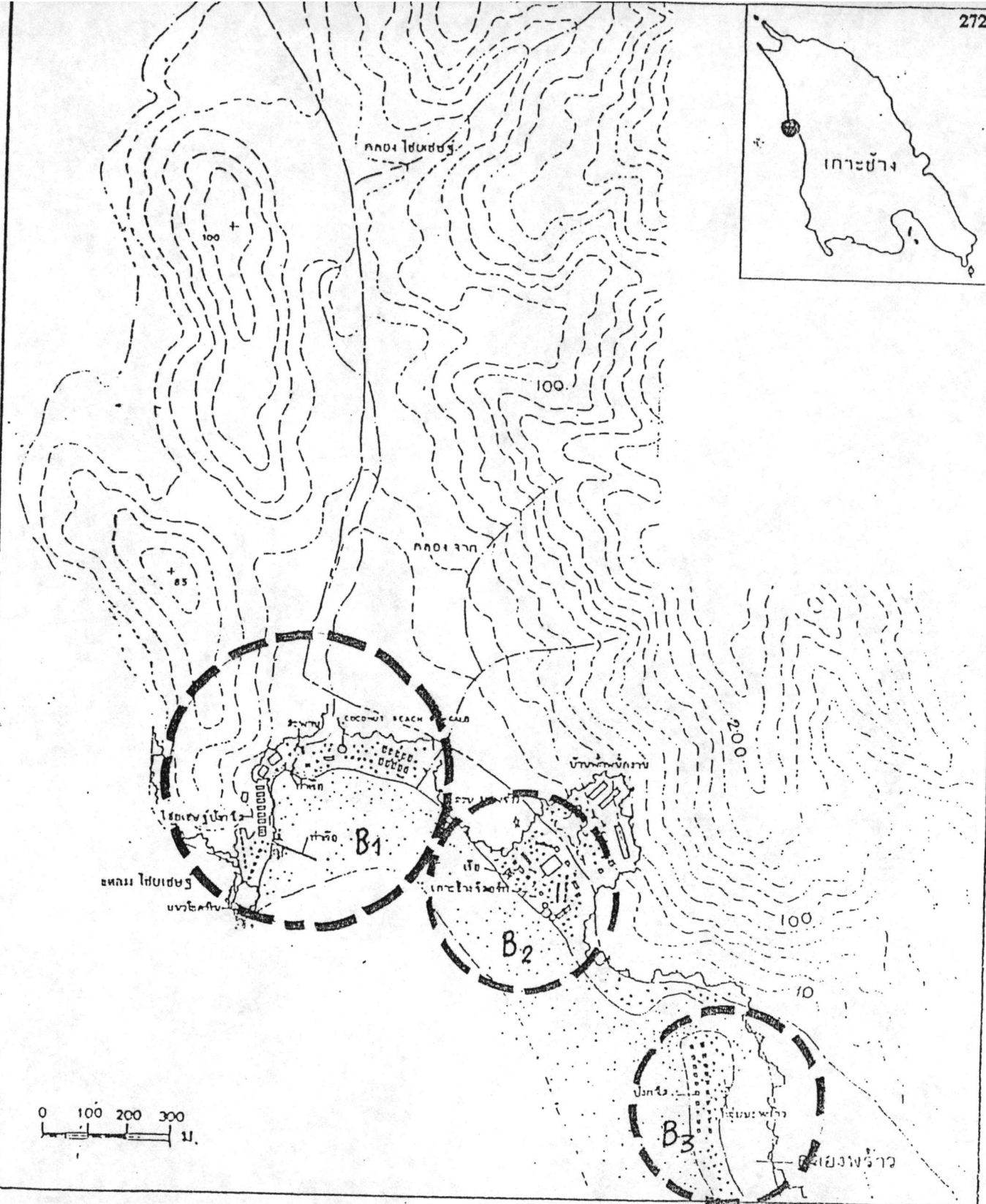
4.2 จำนวนห้องพักที่ขาด คือ พื้นที่ A3 ห้องพักที่ขาดมีจำนวน 22 ห้องเท่ากับจำนวนนักท่องเที่ยวที่รองรับ 44 คน

เนื่องจากพื้นที่เป็นที่ค่อนข้างชันบริเวณเนินเขา และป่าละเมาะดังนั้นพื้นที่นี้ไม่ควรสร้างห้องพักเพิ่ม เนื่องจากพื้นที่ลาดชันไม่เหมาะแก่การก่อสร้างและเกิดผลกระทบต่อทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่จะเห็นอาคารที่พักบนภูเขา ดังนั้นในพื้นที่จึงควรลดจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะรองรับได้ลง 44 คน ซึ่งทำให้พื้นที่ A3 เหมาะสมในการรองรับนักท่องเที่ยวได้ 96 คน ในจำนวนห้องพัก 70 ห้องเท่าเดิม

4.3 ดังนั้นจำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมในการรองรับได้ของพื้นที่ศึกษา คือ 616 คน เป็นพื้นที่ A จำนวน 306 คน พื้นที่ B จำนวน 160 คน พื้นที่ C จำนวน 150 คน

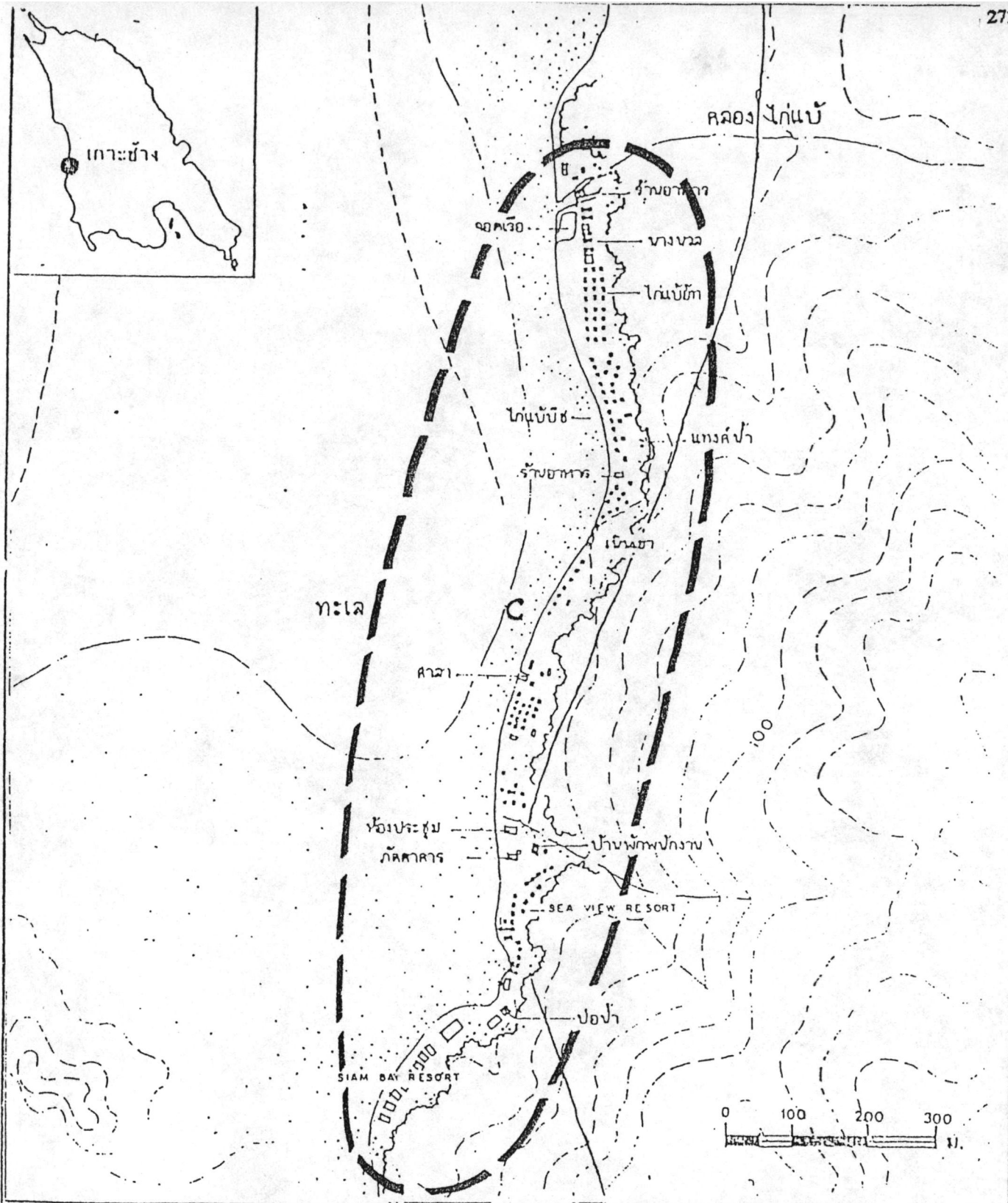

รูปที่ ๑ ฝั่งการใช้ที่ดินบริเวณหาดทรายขาว

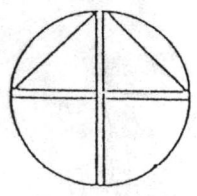
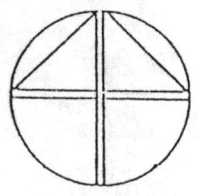

แนวทางการพัฒนาคำนำถ้อยภาษาอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด

<p>แสดง มังการใช้ที่ดินบริเวณหาดคลองพร้าว-ไชย เศรษฐ์</p>	<p>รูปที่ ผ.2</p>
<p>สัญลักษณ์</p>	
<p>ที่มา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย</p>	<p>มาตราส่วน</p>

แนวทางการพัฒนาด้านกายภาพอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด

<p>แสดง</p>	<p>ผังการใช้ที่ดินบริเวณหาดไถ่แก้ว</p>	<p>รูปที่ ผ. 3</p>
<p>สัญลักษณ์</p>		
<p>ที่มา</p>	<p>สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย</p>	<p>มาตราส่วน</p>

ตารางที่ 8.1

พื้นที่	จำนวนห้องที่ ของบึงกะโล	จำนวนนักท่องเที่ยวที่ ท่องเที่ยวสามารถไปได้ตาม ของบึงกะโล	พื้นที่อาคาร (ตร.ม.)	พื้นที่zoneที่ควรควบคุม ให้สร้างบึงกะโล(ไร่)	ความยากง่าย	สภาพพื้นที่
A1	49	988	761	35000	0.021	ที่แคบติดภูเขาขนาดใหญ่สูงชัน
A2	132	264	2179	130000	0.016	ที่ราบกว้าง ด้านหลังเป็นภูเขาขนาดเล็กริมกันเป็นเนินขนาดใหญ
A3	48	96	882	150000	0.0005	พื้นที่ที่กว้างแต่ค่อนข้างชันเป็นเนินเขาและป่าละมู
รวมA	229	458	3812	315000	0.012	สภาพโดยรวมเป็นเขาหยาบยวดยาวมีบึงกะโลเรียงรายในแนว มะพร้าวและเห็นภูเขาเป็นฉากหลังใกล้ไกล
B1	47	94	763	70000	0.01	เป็นบริเวณแหลมเขาคิม และ พื้นที่หาคทรายบางบริเวณมีปากคลอง
B2	60	120	700	37500	0.018	พื้นที่ราบจากหลังเป็นภูเขา
B3	40	80	480	40000	0.012	พื้นที่เป็นสันดอนทรายบริเวณปากคลอง
รวมB	147	294	1933	147500	0.013	เป็นอ่าวเว้าเข้าและมีคลองบริเวณกันอ่าวเป็นหาคทราย
	27%			27.28%		24.24%
C	167	334	2573	78000	0.032	พื้นที่แคบด้านหลังติดภูเขาใหญ่สูงชันและระดับขึ้นไป
	30%			14.44%		22.73%
รวม	533	1066	8318	540500	0.015	
	100%			100%		100%

ตารางที่ ผ. 2 แสดงอัตราส่วน จำนวนห้องพัก,พื้นที่zoneที่ควรควบคุม

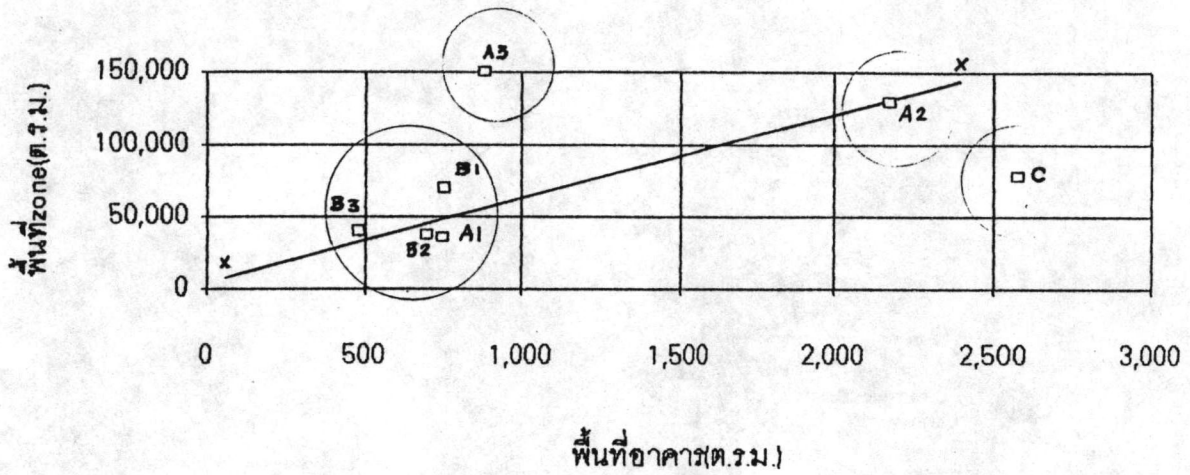
ให้สร้างบึงกะโล และ ความยาวชายหาด

พื้นที่	%จำนวนห้องพัก ของบึงกะโล	%พื้นที่ZONEที่ควรควบคุม ให้สร้างบึงกะโล	%ความยาวชายหาด	อัตราส่วน
A	43	58.28	53.03	1 : 1.36 : 1.23
B	27	27.28	24.24	1.11 : 1.12 : 1
C	30	14.44	22.73	2.07 : 1 : 11.57

ตารางที่ ผ.3 แสดงพื้นที่อาคารที่พัก,พื้นที่zoneที่ควรควบคุมให้สร้างบึงกะโลและการปกคลุมพื้นที่

พื้นที่	พื้นที่อาคาร(ตรม.)	พื้นที่ZONEที่ควรควบคุม ให้สร้างบึงกะโล	GAC.
A1	751	35,000	0.021
A2	2,179	130,000	0.016
A3	892	150,000	0.0005
รวม A	3,812	315,000	0.012
B1	753	70,000	0.01
B2	700	37,500	0.018
B3	480	40,000	0.012
รวมB	1,933	147,500	0.013
C	2,573	78,000	0.032
รวมทั้งหมด	8,318	540,500	0.015

แผนภูมิที่ ๘.4 แสดงความสัมพันธ์พื้นที่อาคารกับพื้นที่ควบคุมให้สร้างบังกะไล

จากแผนภูมิ พื้นที่ที่มีสภาพเบาบาง ได้แก่พื้นที่ที่มีพื้นที่รองรับมากและพื้นที่อาคารน้อย
ได้แก่ A3

พื้นที่หนาแน่นมาก ได้แก่พื้นที่ที่มีพื้นที่รองรับน้อยและมีพื้นที่อาคารมาก
ได้แก่ C

พื้นที่ที่มีสภาพสมส่วน ได้แก่พื้นที่ที่มีพื้นที่รองรับน้อยและมีพื้นที่อาคารน้อย
และ พื้นที่ที่มีพื้นที่รองรับมากและพื้นที่อาคารมาก
ได้แก่ A1 A2 B1 B2 B3

หมายเหตุ เส้น x คือเส้นค่าเฉลี่ยในปัจจุบัน

ภาพที่ ๕.4

พื้นที่	จำนวนห้องพัก รองรับภิกษุ	จำนวนนิกทอณเฑียวที่ ห้องพักสามารถรับได้(คน)	พื้นที่อาคาร (ม.ร.บ.)	พื้นที่ของที่จอดรถรวม ใกล้ข้างนิกทอณเฑียว	ความยาวรายทาง (เมตร)
A1	49	98	761	35000	900
อัตราส่วน		1	7.66	357.14	8.16
A2	132	264	2179	130000	1300
อัตราส่วน		1	8.25	492.42	4.92
A3	48	96	992	110000	1400
อัตราส่วน		1	9.19	1562.50	14.58
รวม A	229	460	3912	315000	3,500
อัตราส่วน		1	8.32	687.77	7.54
B1	47	94	763	70000	600
อัตราส่วน		1	8.01	744.60	6.38
B2	60	120	700	37500	600
อัตราส่วน		1	5.83	312.50	5
B3	40	80	480	40000	400
อัตราส่วน		1	6.00	500.00	5
รวม B	147	294	1933	147500	1,600
อัตราส่วน		1	6.57	501.70	5.44
C	167	334	2673	79000	1,600
อัตราส่วน		1	7.70	233.53	4.48
รวม	533	1066	8318	540500	6,600
อัตราส่วน		1	7.80	507.04	6.13

ตารางที่ ผ. 5 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่พื้นที่รับได้

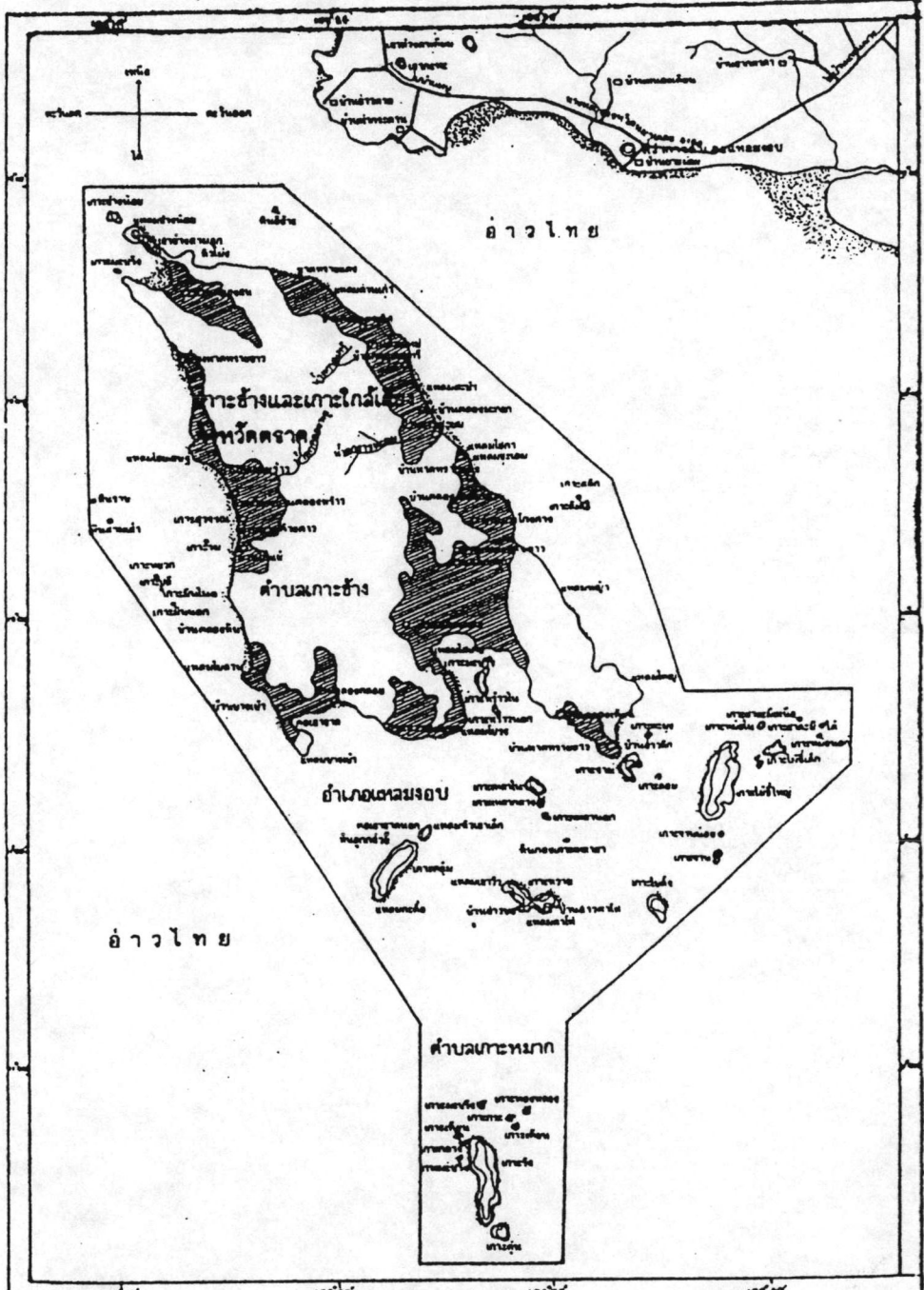
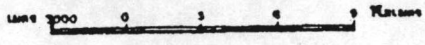
พื้นที่	ความยาวชายหาด (เมตร)	จำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม ที่พื้นที่รับได้(คน)
A1	800	80
A2	1300	130
A3	1400	140
รวมA	3,500	350
B1	600	60
B2	600	60
B3	400	40
รวมB	1,600	160
C	1,500	150
รวม	6,600	660
จำนวนนักท่องเที่ยวในปัจจุบันวันละ		557

ตารางที่ ๘.6 แสดงการวิเคราะห์จำนวนห้องพักในการรองรับที่เหมาะสม

พื้นที่	จำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม ที่พื้นที่รับได้(คน)	จำนวนห้องพักที่ พอเหมาะในการรองรับ	จำนวนห้องพักที่มีอยู่ ในปัจจุบัน	จำนวนห้องพักที่ เกิน / ขาด	จัดลำดับห้องพัก เกินมากถึงขาด
A1	80	40	48	8	6
A2	130	65	132	67	2
A3	140	70	48	-22	7
รวมA	350	175	229	54	
B1	60	30	47	17	5
B2	60	30	60	30	3
B3	40	20	40	20	4
รวมB	160	80	147	67	
C	160	75	167	92	1
รวม	660	330	533	203	

แผนผังท้ายพระราชกฤษฎีกา
 กำหนดบริเวณที่ดินเกาะช้างและเกาะใกล้เคียง
 ในท้องที่ตำบลเกาะช้าง และตำบลเกาะหมาก อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
 ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
 พ.ศ. 2525

เนื้อที่ประมาณ 650 ตารางกิโลเมตร หรือ 406,250 ไร่
 มาตราส่วน 1:300,000

- เครื่องหมาย
- แนวเขตอุทยานแห่งชาติ
 - ▨ บริเวณที่พ้นออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ
 - ⊖ กุหา ควน เป็น ที่ว่าการอำเภอ
 - หมู่บ้าน
 - โรงเรียน

ผนวก 1

จำนวนที่ดิน	650 ไร่
ผู้อำนวยการกองอุทยานแห่งชาติ	ศาสตราจารย์ ดร. อธิป ดิถะวณิช
อธิบดีกรมป่าไม้	ศ.ดร. อดิศักดิ์ ติณฑะกุล
	ค.ร.ว.

กรมป่าไม้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภท ในท้องที่บางส่วนในตำบลบางปิด ตำบลแหลมงอบ ตำบลน้ำเขียว ตำบลเกาะช้าง ตำบลเกาะช้างใต้ อำเภอแหลมงอบ ตำบลเกาะหมาก ตำบลเกาะกูด กิ่งอำเภอเกาะกูด อำเภอแหลมงอบ ตำบลหนองโสน ตำบลห้วยน้ำขาว ตำบลอ่าวใหญ่ ตำบลหนองคันทรัง ตำบลวังกระแจะ ตำบลเนินทราย ตำบลท่าพริก ตำบลตะกาง ตำบลชำราก ตำบลแหลมกลัด อำเภอเมืองตราด และตำบลไม้รุุด ตำบลคลองใหญ่ ตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของอธิบดีกรมโยธาธิการจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้

“บริเวณที่ ๑” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลของแผ่นดิน และแนวชายฝั่งทะเลของเกาะทุกเกาะในจังหวัดตราดเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๕๐ เมตร ตลอดแนวชายฝั่งทะเล เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๔

“บริเวณที่ ๒” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๑ ออกไปอีกเป็นระยะ ๑๕๐ เมตร ตลอดแนว

“บริเวณที่ ๓” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๒ ออกไปอีกเป็นระยะ ๓๐๐ เมตร ตลอดแนว

“บริเวณที่ ๔” หมายความว่า พื้นที่ภายในบริเวณหมู่เกาะกระและเกาะรัง ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้

ข้อ ๒ ให้กำหนดพื้นที่ในท้องที่บางส่วนในตำบลบางปิด ตำบลแหลมงอบ ตำบลน้ำเขียว ตำบลเกาะช้าง ตำบลเกาะช้างใต้ อำเภอแหลมงอบ ตำบลเกาะหมาก ตำบลเกาะกูด กิ่งอำเภอเกาะกูด อำเภอแหลมงอบ ตำบลหนองโสน ตำบลห้วยน้ำขาว ตำบลอ่าวใหญ่ ตำบลหนองคันทรัง ตำบลวังกระแจะ ตำบลเนินทราย ตำบลท่าพริก ตำบลตะกาง ตำบลชำราก ตำบลแหลมกลัด อำเภอเมืองตราด และตำบลไม้รุุด ตำบลคลองใหญ่ ตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ภายในบริเวณแนวเขตตามแผนที่ท้ายประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ เป็นบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(ก) ภายในบริเวณที่ ๑ ห้ามก่อสร้างอาคารอื่นใด เว้นแต่

(๑) อาคารอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวชั้นเดียวที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๑๕ ตารางเมตร โดยอาคารแต่ละหลังตั้งห่างกันไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ห่างเขตที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า ๒ เมตร มีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ของที่ดิน แปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น และต้องห่างจากชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร

(๒) เขื่อน ทางหรือท่อระบายน้ำ สะพาน รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงไม่เกิน ๑ เมตร และท่าเทียบเรือ

(๓) อาคารของทางราชการ และต้องห่างจากชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร

(ข) ภายในบริเวณที่ ๒ ห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๒ เมตร

(๒) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม และมีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร

(๓) โรงมหรสพตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ

(๔) สถานิชนสงฆ์ตามกฎหมายว่าด้วยการชนสงฆ์ทางบก

(๕) อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๑๐ ตารางเมตร หรือเป็นไปเพื่อการค้า หรือก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๖) อาคารขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

(๗) ตลาดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๓๐๐ ตารางเมตร หรือตลาดที่มีระยะห่างจากตลาดอื่นน้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๘) โรงซ่อม สร้าง หรือบริการรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ทุกชนิด ซึ่งไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๙) สถานที่บรรจุก๊าซและสถานที่เก็บก๊าซตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

(๑๐) สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อการจำหน่ายขายและสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

(๑๑) สถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยค้างคืนเกิน ๕ เตียง

(๑๒) ป้ายหรือสิ่งทีสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายทุกชนิด เว้นแต่ป้ายบอกชื่อสถานที่ที่มีความสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร

(๑๓) อาคารที่สร้างด้วยวัสดุไม่ถาวรหรือไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่อาคารเดี่ยวชั้นเดียวที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร และต้องมีระยะห่างจากอาคารอื่นโดยรอบไม่น้อยกว่า ๔ เมตร

(๑๔) เเพงหรือแผลงลอย

(๑๕) ห้องแถวหรือตึกแถว

(๑๖) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของเนื้อที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(๑๗) อาคารที่มีระยะห่างจากอาคารอื่นน้อยกว่า ๒ เมตร ในที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(๑๘) ฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถาน

(๑๙) อาคารเก็บสินค้า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่มีลักษณะในทำนองเดียวกันที่ใช้เป็นที่เก็บ พัก หรือขนถ่ายสินค้าหรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรมที่มีพื้นที่อาคารรวมกันเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร

(๒๐) โรงกำจัดขยะมูลฝอย

(ก) ภายในบริเวณที่ ๓ ห้ามมิให้ก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารตาม (ข) (๒) (๕) (๘) และ (๙)

(๒) อาคารตาม (ข) (๑๙) ที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกัน

เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร

(๓) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของเนื้อที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(ง) ภายในบริเวณที่ ๔ ห้ามก่อสร้างอาคารอื่นใด เว้นแต่

(๑) เขื่อน ทางหรือท่อระบายน้ำ และสะพานที่ไม่ได้สร้างลงสู่ทะเล

(๒) ท่าเทียบเรือหรืออาคารของทางราชการ

การวัดความสูงให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

ข้อ ๓ ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ ๒ ห้ามมิให้บุคคลดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๔ อาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒ ก่อนหรือในวันประกาศกระทรวง

มหาดไทยนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ แต่ห้ามดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ ๒

ข้อ ๕ อาคารที่ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจการนั้นก่อนวันที่ประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตให้เป็นการจัดต่อประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ไม่ได้

ข้อ ๖ ประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

พลเอก อิศระพงษ์ หนูนุกัถ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข้อบัญญัติจังหวัดตราด
เรื่อง การกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิด
หรือบางประเภท ฯ

บันทึก

หลักการและเหตุผลประกอบข้อบัญญัติจังหวัดตราด

เรื่อง การกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภทในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราด จำนวน 22 ตำบล และกำหนดจุดยกเว้น จำนวน 10 ตามนัยแห่งมาตรา 8(10) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และมาตรา 32(2) แห่งพระราชบัญญัติบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 พุทธศักราช 3536

หลักการ

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราดจะกำหนดบริเวณบางส่วนในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราดห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภทฯ ตามนัยแห่งมาตรา 8(10) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 พุทธศักราช 2536

เหตุผล

เนื่องจากการก่อสร้างอาคารชนิดและประเภทต่าง ๆ ตามแนวชายฝั่งทะเล และ เกาะต่าง ๆ ในจังหวัดตราด เพื่อประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวโดยมิได้คำนึงถึงผลกระทบต่อทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ ทำให้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายลงเป็นอันมาก และบางสถานที่มีความจำเป็นต้องกันไว้เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศถูกทำลายด้วย เพื่ออนุรักษ์และป้องกันธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการสงวนสถานที่เกี่ยวกับความมั่นคงบางแห่งในจังหวัดตราด ให้อยู่ในสภาพเดิมเท่าที่จะทำได้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และมาตรา 32 (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ตราคจิงตราข้อบัญญัติจังหวัดตราด กำหนดข้อห้ามการก่อสร้างอาคาร ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลง การใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภทในท้องที่บางส่วน จำนวน 22 ตำบล และจุดยกเว้น จำนวน 10 จุด ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราดต่อไป

เรื่อง การกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิด หรือ บางประเภทในท้องที่บางส่วนในตำบลบางปิด ตำบลแหลมงอบ ตำบลน้ำเชี่ยว ตำบล คลองใหญ่ ตำบลเกาะช้าง ตำบลเกาะช้างใต้ อำเภอแหลมงอบ ตำบลเกาะหมาก . ตำบลเกาะกูด กิ่งอำเภอเกาะกูด อำเภอแหลมงอบ ตำบลวังกระแจะ ตำบลเนินทราย ตำบลท่าพริกตำบลหนองรสน ตำบลหนองเสม็ด ตำบลตะกาง ตำบลขาร้าก ตำบล หนองคันทร้ง ตำบลห้วยน้ำขาว ตำบลแหลมกลัด ตำบลอ่าวใหญ่ อำเภอเมืองตราด และตำบลไม้รุศ ตำบลคลองใหญ่ ตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 มาตรา 32(2) แห่งพระราชบัญญัติบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ผู้ว่าราชการจังหวัดตราดจิงตราข้อบัญญัติตราดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในข้อบัญญัติจังหวัดตราดนี้

"บริเวณที่ 1" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลของแผ่นดินและ แนวชายฝั่งทะเลของเกาะทุกเกาะในจังหวัดตราดเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ 50 เมตร ตลอด แนวชายฝั่งทะเล เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ 4 และพื้นที่บริเวณที่ 5

"บริเวณที่ 2" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ 1 ออกไปอีก เป็นระยะ 100 เมตร ตลอดแนว

"บริเวณที่ 3" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ 2 ออกไปอีก เป็นระยะ 150 เมตร ตลอดแนว

"บริเวณที่ 4" หมายความว่า พื้นที่ภายในบริเวณหมู่เกาะกระและเกาะรัง

"บริเวณที่ 5" หมายความว่า พื้นที่ยกไว้ไม่มีการประกาศควบคุมบางชนิด

หรือบางประเท

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายข้อบัญญัติจังหวัดตราดนี้

ข้อ 2 ให้กำหนดพื้นที่ในท้องที่ บางส่วนในตำบลบางปิด ตำบลแหลมงอบ ตำบลน้ำ

เขี้ยว อำเภอแหลมงอบ ตำบลเกาะหมาก ตำบลเกาะกูด กิ่งอำเภอเกาะกูด อำเภอแหลมงอบ ตำบลวังกระแจะ ตำบลเนินทราย ตำบลท่าพริกตำบลหนองโสน ตำบลหนองเสม็ดตำบลตะกาง ตำบลขำราก ตำบล หนองคันทรัง ตำบลห้วยน้ำขาว ตำบลแหลมกลัด ตำบลอ่าวใหญ่ อำเภอเมืองตราด และตำบลไม้รุศ ตำบลคลองใหญ่ ตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราดตำบลเกาะช้าง ตำบลเกาะช้างใต้ อำเภอแหลมงอบ ตำบลเกาะหมาก ตำบลเกาะกูด กิ่งอำเภอเกาะกูด อำเภอแหลมงอบ ตำบลหนองโสน ตำบลห้วยน้ำขาว ตำบลอ่าวใหญ่ ตำบลหนองคันทรัง ตำบลวังกระแจะ ตำบลเนินทราย ตำบลท่าพริก ตำบลตะกาง ตำบลขำราก ตำบลแหลมกลัด อำเภอเมืองตราด และตำบลไม้รุศ ตำบลคลองใหญ่ ตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ภายใบบริเวณแนวเขตตามแผนที่ท้ายข้อบัญญัติจังหวัดตราดนี้ เป็นบริเวณห้ามก่อสร้าง คัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(ก) ภายใบบริเวณที่ 1 ห้ามก่อสร้างอาคารอื่นใด เว้นแต่

(1) อาคารอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวชั้นเดียวที่มีความสูงไม่เกิน 8 เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน 150 ตารางเมตร โดยอาคารแต่ละหลังตั้งห่างกันไม่น้อยกว่า 4 เมตร ห่างเขตที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า 2 เมตร มีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น และต้องห่างจากชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 20 เมตร

(2) เชื้อน ทางหรือท่อระบายน้ำ สะพาน รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงไม่เกิน 2 เมตร และทำเทียบเรือ

(3) อาคารของทางราชการ และต้องห่างจากชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 20 เมตร

(ข) ภายใบบริเวณที่ 2 ห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(1) อาคารที่มีความสูงเกิน 12 เมตร

(2) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม และมีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันไม่เกิน 100 ตารางเมตร

(3) โรงมหรสพตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ

(4) สถานีขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(5) อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน 10 ตารางเมตร หรือเป็นใบเพื่อการค้า หรือก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(6) อาคารขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกัน

เกิน 5,000 ตารางเมตร

- (7) ตลาดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน 300 ตารางเมตร หรือตลาดที่มีระยะห่างจากตลาดอื่นน้อยกว่า 50 เมตร
- (8) โรงซ่อม สร้าง หรือบริการรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ทุกชนิดที่ไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
- (9) สถานที่บรรจุก๊าซและสถานที่เก็บก๊าซตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซ ไซตรเลียมเหลว
- (10) สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อการจำหน่ายขายและสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง
- (11) สถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยค้างคืนเกิน 5 เตียง
- (12) บ้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งบ้ายทุกชนิด เว้นแต่บ้ายบอกรื้อสถานที่ที่มีความสูงไม่เกิน 12 เมตร
- (13) อาคารที่สร้างด้วยวัสดุไม้ถาวรหรือไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่อาคารเดี่ยวชั้นเดียวที่มีความสูงไม่เกิน 6 เมตร และต้องมีระยะห่างจากอาคารอื่นโดยรอบไม่น้อยกว่า 4 เมตร
- (14) เฝิงหรือแผงลอย
- (15) ห้องแถวหรือตึกแถว
- (16) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ 30 ของเนื้อที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น
- (17) อาคารที่มีระยะห่างจากอาคารอื่นน้อยกว่า 2 เมตร ในที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น
- (18) ฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- (19) อาคารเก็บสินค้า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่มีลักษณะในทำนองเดียวกันที่ไว้เป็นที่เก็บ พัก หรือขนถ่ายสินค้าหรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรมที่มีพื้นที่อาคารรวมกันเกิน 100 ตารางเมตร
- (20) โรงกำจัดขยะมูลฝอย
- (ค) ภายในบริเวณที่ 3 ห้ามมิให้ก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้
- (1) อาคารตาม (ข) (2) (5) (8) และ (9)
- (2) อาคารตาม (ข) (19) ที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน 200 ตารางเมตร

(3) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ 30 ของเนื้อที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(ง) ภายในบริเวณที่ 4 ห้ามก่อสร้างอาคารอื่นใด เว้นแต่

- (1) เชื้อน ทางหรือท่อระบายน้ำ และสะพานที่ไม่ได้สร้างลงสู่ทะเล
 - (2) ทำเทียบเรือหรืออาคารของทางราชการ
- การวัดความสูงให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

(จ) ภายในบริเวณที่ 5 พื้นที่ยกเว้นไม่มีการประกาศควบคุมการใช้อาคาร บางชนิดหรือบางประเภท ดังต่อไปนี้

อำเภอเมืองตราด

(1) พื้นที่ หมู่ที่ 1 บ้านแหลมหิน ตำบลหนองคันทรัง ที่วัดจากสถานีอนามัย อำเภอแหลมหิน ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นระยะ 900 เมตร และไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือเป็นระยะ 500 เมตร

(2) พื้นที่ หมู่ที่ 1 บ้านแหลมเทียบ ตำบลอ่าวใหญ่ ที่วัดจากสะพานท่าเทียบเรือสุทธิวารี ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นระยะ 150 เมตร และไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้เป็นระยะ 200 เมตร

(3) พื้นที่ หมู่ที่ 2 บ้านอ่าวซ้อ ตำบลอ่าวใหญ่ ที่วัดจากสะพานท่าเทียบเรือสุทธิ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นระยะ 1,000 เมตร และไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือเป็นระยะ 500 เมตร

(4) พื้นที่ หมู่ที่ 6 บ้านแหลมสม ตำบลอ่าวใหญ่ ที่วัดจากสะพานท่าเทียบเรือพันธุ์ศักดิ์ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นระยะ 400 เมตร และไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือเป็นระยะ 100 เมตร

อำเภอแหลมงอบ

พื้นที่ในเขตสุขาภิบาลแหลมงอบ บริเวณที่ดินชายทะเลทั้งหมด วัดจากศูนย์กลางถนนสายตราด-แหลมงอบ (ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3148) ออกไปข้างละ 500 เมตร

อำเภอคลองใหญ่

- (1) พื้นที่บ้านเจ๊กลัก ตำบลคลองใหญ่ บริเวณที่วัดจากสะพานท่าเทียบเรือเกษมศิริ ออกไปข้างละ 300 เมตร
- (2) พื้นที่นอกเขตสุขาภิบาล ตำบลคลองใหญ่ บริเวณที่วัดจากสะพานท่าเทียบเรือ กรมโยธาธิการ ออกไปข้างละ 300 เมตร
- (3) พื้นที่ในเขตสุขาภิบาลคลองใหญ่ ตำบลคลองใหญ่ บริเวณที่วัดจากสะพานคนเดินคลองใหญ่ ออกไปข้างละ 300 เมตร
- (4) พื้นที่บ้านคลองจาก ตำบลคลองใหญ่ บริเวณที่วัดจากสะพานคนเดิน ค.ส.ล. ออกไปข้างละ 300 เมตร
- (5) พื้นที่บางคลองสน ตำบลหาดเล็ก บริเวณที่วัดจากสะพานท่าเทียบเรือกำนันเจ็ด ออกไปข้างละ 300 เมตร

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายข้อบัญญัติจังหวัดตราดนี้

ข้อ 3 ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ 2 ห้ามมิให้บุคคลคัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2

ข้อ 4 อาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ที่กำหนดไว้ตามข้อ 2 ก่อนหรือในวันตราข้อบัญญัติจังหวัดตราดนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติจังหวัดตราดนี้ แต่ห้ามคัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2

ข้อ 5 อาคารที่ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้าง คัดแปลง ใช้อาคารหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจการการนั้น ก่อนวันที่ตราข้อบัญญัติจังหวัดตราดนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติจังหวัดตราดนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตให้เป็นการจัดต่อประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ไม่ได้

ข้อ 6 ข้อบัญญัติจังหวัดตราดนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ 7 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติจังหวัดนี้

ประกาศ ณ วันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2536

(นายอมร อนันต์ชัย)

ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด

ประวัติผู้เขียน

นายสิริวัตร สัมมานิติ เกิดวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2506 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาเทคโนโลยีการเกษตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ในปี 2529 และ เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2535 ปัจจุบันรับราชการที่สถาบันเทคโนโลยีสยามมงคลวิทยาเขตปทุมธานี อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

